

Enguany, la diada del 14 d'Abril ha recobrat altra vegada la seva autèntica significació. En mans dels únics vertaders republicans el govern del règim, novament en marxa l'Autonomia, en vigílies d'ésser íntegrament sanejades, de dalt a baix, totes les institucions de la República, espanyols i catalans havem pogut celebrar aquest 14 d'Abril d'enguany amb una nova fe, amb una esperança joiosament renovada.

L'any passat, des de la mateixa portada d'aquest periòdic, dèiem: «Tenim la convicció sincera i ferma que la democràcia republicana d'Espanya sabrà corregir les errors comeses i fer reprendre a la República el ritme progressiu i avançat dels seus primers temps».

Al cap d'un any només d'aquell altre 14 d'Abril angoixós i boirós, aquelles nostres paraules han tingut una plena confirmació. L'esclatant victòria del 16 de Febrer ens ha dit amb prou eloqüència quin era el pensament, quin era l'ideal polític, quina era la voluntat de la democràcia republicana de tots els pobles espanyols.

I dèiem encara més l'any passat. Dèiem: «Estem plenament convençuts també que els ideals de Catalunya tindran, tard o d'hora, el més esclatant dels triomfs. I que aquesta victòria no solament l'assolirà Catalunya dintre ella mateixa, sinó que irradiarà per tota Espanya, inaugurant una nova i definitiva etapa de més franca i lleial relació entre els pobles d'Ibèria.»

I també van confirmant-se aquestes paraules. Catalunya recobra, pas a pas, totes les facultats autonòmiques que li foren usurpades. I patiria d'una gran orbesa qui no vegés com el gran ideal ibèric que sempre ha propugnat Catalunya—ideal autonomista, ideal federatiu, ideal de llibertat en un mot—troba cada dia més ressò i més acolliment en tots els pobles ibèrics.

14 d'Abril d'enguany! No ets encara una fita però ets una sageta que ens l'assenyala ben pròxima, ben clara, ben triomfant i ben nostra.

Les nostres pàgines centrals

L'any passat i com a commemoració de la diada del 14 d'Abril, preparàrem un número extraordinari d'ESQUERRA el qual, per culpa del senyor censor, no pogué arribar íntegrament a les mans dels nostres lectors. El llapis roig, en aquella ocasió, feu com mai estralls en les pàgines del nostre periòdic.

Ara, havem cregut oportú i interessant reproduir dues de les pàgines censurades del tot d'aquell frustat número extraordinari d'ESQUERRA. Són les dues pàgines centrals del nostre número d'avui. Vegeu-les:

Hi ha, com veureu, els retrats de dos catalans il·lustres: Francesc Macià i Lluís Companys. Són els retrats de dos homes **pares**, per dir-ho així, del règim polític actual d'Espanya. Un proclamava la República Catalana des del balcó del Palau de la Generalitat; l'altra, Lluís Companys, proclamava la República des del balcó de l'antic Govern Civil de Barcelona. Ambdós han estat Presidents d'una Institució, la Generalitat de Catalunya, creada per la República i que ha vingut a ésser el puntal més ferm del règim. Doncs bé, els retrats d'aquests dos homes, Macià i

Companys, foren despietadament tatxats pel llapis vermell. Hi ha retrats, hi ha homes que són tot un símbol, tota una bandera de combat; i es veu que el senyor censor, en aquella ocasió, no estava per combats ni per banderes.

Omplen les dues pàgines tot de documents oficials, documents històrics, que la premsa havia reportat i esmentat diverses vegades. Però es veu que tampoc li plavia la Història al senyor censor, tota vegada que ens tatxava documents tan inofensius i coneguts com el de la proclamació de la República Catalana feta per Francesc Macià el 14 d'Abril de 1931 i el de la República Federal proclamada per Lluís Companys el 6 d'Octubre del 1934.

Però encara arribà més enllà la fúria censoradora del senyor censor. Arribà fins a ofegar les pròpies paraules del senyor Niceto Alcalà Zamora i Torres, aleshores encara President de la República, i el mateix text de la Gazeta. Diem això perquè tampoc s'escaparen del llapis roig les paraules pronunciades pel senyor Alcalà Zamora en ocasió de la seva visita a Catalunya per l'entrega de l'Estatut, com tampoc se n'escapà el text del Decret, sancionat per aquest mateix senyor, en el qual atropellava bàrbarament la nostra Autonomia, allò que segons ell era «vuestro derecho bien ganado en horas de prueba».

Davant d'unes arbitrarietats com aquestes, cal convenir que ni el President de la República ni el censor sabien el que es feien.

CASA BADIA

Decorats d'habitacions, pisos, etc.
Demanin sense compromís els nous catàlegs de models de decorats, en tots estils.

Preus incompatibles

Plaça Clarà, 11.

OLOT

Salons de Perruqueria i Barberia

Miquel Riera

Carrer 1er. de Maig, 23.

OLOT

Transports generals de Pere Tresserras

Recader diari d'Olot a Barcelona i retorn

Per encàrrecs, adreseeu-vos a:

OLOT:

Carrer Pare Antoni Soler, 7. - Telèfon, 16

BARCELONA:

ENRIC B. DE QUIRÓS

Carrer Pau Iglèsias, 50. - Telèfon, 120425